

Startconferentie herijking gewestelijke samenwerking

Huizen, 29 januari 2010

Welkomstwoord en spel De Regiokenner

Op vrijdag 29 januari 2010 vond in Huizen de Startconferentie Herijking Gewestelijke Samenwerking plaats, een initiatief van het Gewest Gooi en Vechtstreek. Het is kwart voor een in de middag als dagvoorzitter Annette van Trigt de conferentie opent en iedereen welkom heet.

De secretaris van het gewest, de heer Bodar, verzorgt de introductie van de bijeenkomst omdat de gewestvoorzitter, de heer E.C. Bakker, door familieomstandigheden verhinderd is. De heer Bodar geeft aan dat men vandaag op zoek is naar een verbetering van de samenwerking binnen het gewest. De verkiezingen van maart en november dit jaar zijn daarbij natuurlijk belangrijke momenten. Hij benadrukt dat het belangrijk is dat er een connectie tussen 'de raad' en het gewest tot stand komt.

Dagvoorzitter Annette van Trigt in gesprek met secretaris Eric Bodar van het gewest.

De bijeenkomst wordt vervolgd met een stemronde: 'De regiokenner'. In een vraag en antwoordspel wordt bepaald wie van de aanwezigen de regio het beste kent. Uiteindelijk blijft er een winnaar over, een van de raadsleden uit Huizen.

Presentatie Hoofdpunten uit ronde dagelijks bestuur door dhr. M. Schoenmaker

Het eerste echte programma onderdeel is een presentatie van de heer M. Schoenmaker, burgemeester van de gemeente Bussum, lid van het dagelijks bestuur van het gewest en trekker van de denktank voor de herijking van het gewest. Deze denktank heeft een ronde langs negen gemeenten gemaakt en de heer Schoenmaker presenteert vanmiddag de resultaten van deze rondgang.

Men heeft gesproken met raadscommissies en mensen die veel met het gewest te maken hebben. Het beeld is redelijk eenduidig, zowel over de terugblik als de vooruitblik.

De noodzaak van regionale samenwerking staat op zichzelf niet ter discussie, maar het is de vraag op welk terrein dit moet gebeuren. Dit levert geen eenduidig beeld op, het is wel zo dat het accent bij al deze discussies lag op de uitvoerende taken.

Iets minder helder was voor de raadscommissies de tak beleidsvoorbereiding en –afstemming. Als het gaat om zaken als ruimtelijke ordening, verkeer, milieu e.d. heeft met het gevoel dat er een te grote onzichtbaarheid is en dat resultaten van het gewest niet meetbaar zijn.

Annette van Trigt interviewt de heer M. Schoenmaker over de resultaten van de rondgang.

Tevredenheid is er als het gaat om uitvoerende taken als GAD, GGD en RAV. Er is gevraagd wat daar nog bij zou moeten en dan komen zaken als Regionale Uitvoeringsdiensten (RUD/WABO), WMO (maatschappelijke ondersteuning), sociale diensten, rioolbeheer, inkoop (hier ziet men dat er grotere voordelen te halen zijn) en subsidieverwerving (een erg specialistisch terrein) naar voren. Bij inkoop loopt er overigens al een traject en verwacht het gewest binnenkort de eerste voordelen te presenteren.

Er is ook gesproken over het schaalniveau van de samenwerking, sommige gemeenten gaven aan dat ze te klein waren. Enkele gesprekspartners haalden hier het voorbeeld van de regionale samenwerking bij de Politie aan. Op dit punt bleken de ontwikkelingen nog niet uitgekristalliseerd en leek de discussie nog wat vroeg te komen.

In de raadscommissies werd ook veel over de besturing gesproken. Men ervaart de afstand tot de raden als te groot.

Hieruit vloeit ook uit voort dat men vindt dat de beïnvloedingsmogelijkheden te beperkt zijn en dat er te weinig gestuurd wordt op het resultaat.

Uit de ronde van de raadscommissies kwam ook dat de bestuursstructuur sowieso een punt van discussie is. Deze wordt ervaren als te breed (drukte, vertegenwoordiging), te zwaar (teveel lagen) en men heeft het over een matig functionerend algemeen bestuur (het debat ontbreekt). Interessant is natuurlijk de vraag waar dat debat over moet gaan, zo geeft Schoenmaker aan. “Waarover zou gedebatteerd moeten worden en zou daar dan ook door het gewest over besloten mogen worden?”

Er is in dezelfde ronde ook gezegd dat er waar nodig minder vrijblijvend en/of met meer mandaat samen opgetrokken moet kunnen worden.

De algemene conclusie is dat er genoeg aanknopingspunten zijn om vanmiddag een discussie met elkaar te voeren. Het oorspronkelijke idee was om in november tot besluiten te komen, maar dat is misschien wat vroeg doordat er in vier gemeenten in die maand pas verkiezingen plaatsvinden; dit zal dus waarschijnlijk (wat) later worden.

Vervolgens is er tijd voor wat eerste vragen uit de zaal. Iemand uit Weesp vraagt of er voor sommige dossiers niet een super-wethouder zou moeten komen. Flip de Groot uit Muiden vindt dat er binnen het gewest te weinig discussie plaatsvindt over de plaats van het gewest in de Noordvleugel. Leo Ockhuizen geeft aan dat hij het gewest vooral als een vierde bestuurslaag ziet. Hilversum krijgt als grootste de meeste leden, “hoe wordt er dan besloten?”, zo kun je je dan afvragen. Leo Jansen, wethouder in Laren, vindt de kern van de discussie de vraag of we een gewest willen dat ook beleid zet. Wat is de democratische legitimering van een gewest dat straks beleid gaat formuleren? Willen we zo’n gewest of niet, dat is de vraag waar we het vanmiddag over moeten hebben.

Reacties vanuit het publiek op de terugkoppeling van de rondgang binnen de gemeenten.

Hans Haselager (PvdA Hilversum) mist de terugkoppeling uit Hilversum. Daar wil men geen vierde bestuurslaag en ziet men graag dat het gewest zich richt op de uitvoering en niet op het beleid.

Het gewest moet nadenken en terugkoppelen aan de raden, deze zijn democratisch gekozen en moeten keuzes maken. Iemand die werkzaam is in de zorg voert aan dat er belangrijke gezondheidsvraagstukken zijn die je lokaal niet meer kunt oplossen en die je op een hoger niveau met elkaar moet regelen.

De burgemeester van Laren geeft aan dat hij een groot voorstander is van een sterker gewest, omliggende gebieden als Amsterdam, Utrecht en Amersfoort zijn op dit moment veel beter georganiseerd, hebben veel meer invloed en bereiken meer zaken. Nelleke Schenkan, wethouder Wijdemeren, geeft aan dat we van Gooi en Vecht beter Gooi en Vang kunnen maken en dat een betere organisatie voordelen gaat opleveren. Mieke Bos van het Alzheimer Café Nederland stipt de samenwerking op het gebied van WMO aan en vraagt zich af welke prioriteit dat heeft. “Subsidies bij vijf gemeenten aanvragen is erg omslachtig!”

Iemand uit Muiden geeft aan dat Weesp en de landelijke overheid zaken doen over bouwplannen in Muiden en de betreffende gemeente hierbij uitsluiten. Volgens een van de andere aanwezigen ligt dit toch wat genuanceerder.

Schoenmaker reageert op wat er gezegd is. Hij zegt dat er aan de ene kant behoefte is aan een sterker gewest, maar daar is echter destijds bewust niet voor gekozen. Je zou dat nu wel kunnen doen, maar dan is weer de vraag of je die vierde bestuurslaag wil en hoe het zit met de democratische besluitvorming. Een mooi onderwerp voor het debat van later vanmiddag. De heer Bodar, secretaris van het gewest, vult aan dat de keuze voor een politiek model eerder is losgelaten.

Presentatie gewestelijke processen en aanpakken in samenwerking door dhr. F. Jacobs

De volgende spreker is de heer Frits Jacobs van het bureau TASC management, hij is gespecialiseerd op het terrein van sociale zekerheid en sociaal economisch beleid. Zijn verhaal gaat over samenwerking in de praktijk. Hij heeft voor zijn verhaal drie invalshoeken gekozen: waarom zou je over samenwerking beginnen, wat zijn de juridische vormen en tot slot de sturing en regie.

De heer Frits Jacobs presenteert zijn ervaringen met gewestelijke samenwerkingen.

Allereerst de vraag waarom samenwerken. Om te beginnen moet je je afvragen welk belang er wordt gediend. Denk dan aan zaken als verkeer en infrastructuur. Handig is ook als er een gezamenlijke visie is binnen het gewest. Er is een toenemende druk als gevolg van de decentralisatie en je kunt ook denken aan het belang van zaken als een versterking van de beleidsontwikkeling.

Een gezamenlijk regionaal belang kan samenwerking bevorderen, samen sta je soms sterker. Er kunnen natuurlijk gevolgen zijn voor de autonomie en zelfstandigheid. Tot slot is, ook vanmiddag, de kernvraag: is er bestuurlijke en politieke wil, is er draagvlak.

Er zijn ook organisatorische overwegingen te bedenken. Het gaat dan om zaken als efficiency en financiële voordelen, een betere kwaliteit van de dienstverlening, het verminderen van de kwetsbaarheid, een aantrekkelijker werkgever worden, voordelen op het vlak van kennis en ervaring en je kunt eventueel kiezen voor een beperking van de samenwerking tot alleen de backoffice.

Thema's die op de agenda staan zijn:

- medebewindtaken: dezelfde opdrachten van het rijk, samen uitvoeren van wettelijke taken
- autonomie: eigen beleid, interne aangelegenheden en behoud identiteit

Jacobs gaat in het tweede deel van zijn verhaal in op de vormen waarin er samengewerkt kan worden en toont een rijtje van ruim 10 varianten, van licht (bijv. ad hoc samenwerking tot zwaar (bijv. Openbaar lichaam). Hij adviseert om structuur in de vormen aan te brengen.

De heer Frits Jacobs geeft voorbeelden uit andere delen van Nederland.

Hij haalt vervolgens het voorbeeld van de Drechtsteden aan, 6 gemeenten waar ook dezelfde politieke discussie speelt. Het Algemeen Bestuur van de Drechttraad bestaat uit 64 leden. Het voorbeeld roept felle reacties uit de zaal op, er zijn zowel voor- als tegenstanders van dit model. Een van de aanwezigen benadrukt dat de Drechttraad politiek erg goed functioneert, er gebeuren zowel uitvoerende als strategische dingen waar goed met elkaar over gediscussieerd wordt.

Jacobs besluit dit deel van zijn presentatie met een korte opsomming van enkele voor- en nadelen. In het derde en laatste deel van het verhaal gaat hij in op het onderwerp sturing en regie. Als het gaat om de bestuurlijke aansturing geldt dat je als raad altijd je portefeuillehouder ter verantwoording kunt roepen. Jacobs benadrukt dat ook het opdrachtgeverschap van belang is, je bent niet alleen eigenaar maar je moet ook aangeven wat je verwacht, wat het moet opleveren, formuleer dat SMART.

Regiefunctie is ook een mooi thema. Er ontstaan vaak problemen op dit vlak, het gaat hier om rollen en taken, zeggenschap. Jacobs geeft aan dat hoe meer samenwerkingsverbanden er zijn, hoe complexer het wordt. Je moet zaken van te voren goed afspreken.

Iemand uit het publiek vraagt zich af wat de drijfveren zijn om samen te gaan werken. Jacobs geeft aan dat je tot een gemeenschappelijk modus moet komen, bijvoorbeeld omdat je zaken samen beter of goedkoper wil doen. “De Job Cohens en de Annemarie Jorritsma’s besluiten over de Gooi & Vechtstreek omdat de stem van het gewest niet gehoord wordt, dat vraagt om meer daadkracht”, zo wordt er vanuit de zaal geroepen. “Het BNP van het gewest is nota bene hoger dan dat van Almere.”

Jacobs pakt het verhaal weer op en belicht het onderwerp partnerkeuze en de voorwaarden vooraf die je moet stellen:

- afhankelijk van de gekozen vorm: behoud van autonomie vereist en wel of niet akkoord met het delen van zeggenschap,
- wordt voldaan aan de kernwaarden: gelijkwaardigheid, respect en vertrouwen.

Monitoring en evaluatie is uiteraard ook erg belangrijk.

Debat met interactie onder leiding van dagvoorzitter Annette van Trigt

Tijdens de pauze hebben alle aanwezigen de gelegenheid gekregen om over een viertal stellingen na te denken. Die komen aan bod in het tweede deel van het middagprogramma, het debat met de denktank: de zaal mag reageren en vragen stellen.

De vertegenwoordigers van de denktank: v.l.n.r. de heren Voskuil, Posthumus en Hylkema.

Op het podium zitten drie mensen van de denktank. De heer Voskuil, fractievoorzitter van de PvdA in Naarden, de heer Posthumus, wethouder van de Gemeente Blaricum, en de heer Hylkema, fractievoorzitter van de PvdA in Muiden.

Stelling 1

Door de lappendeken aan samenwerkingsvormen mist de regio kansen...

Iemand brengt als reactie op deze eerste stelling naar voren dat je bij verkeer en vervoer een sterke partner in het gewest zou kunnen hebben. Mevrouw Klingenberg, wethouder in Laren geeft aan dat op het vlak van geluidsschermen en bereikbaarheid door het gewest al goede resultaten zijn bereikt.

De heer Smeets, raadslid in Naarden, heeft goede ervaringen met een andere communicatievorm in het verleden. Een D66 raadslid uit Hilversum stelt vast dat er veel discussie is over de samenwerking op zich en niet over de inhoud.

Er wordt vanuit de zaal druk gereageerd op de 4 stellingen.

De lijsttrekker van het CDA in Hilversum vindt het een gemiste kans dat er geen goed overleg met de NS is, twee betrokken gemeenten zitten er niet op eenzelfde manier in. De vraag is of je hier het gewest voor nodig hebt, mogelijk is het effectiever als beide gemeenten elkaar meer opzoeken, zo stelt een van de andere aanwezigen. Gerard Boekhoff, wethouder in Bussum, denkt dat het goed is om samen te werken, maar geeft ook aan dat het soms effectiever en efficiënter kan als gemeenten onderling beter samenwerken.

De heer Van Rens van het CDA in Naarden is er voorstander van om een politieke waarde te geven aan het regiobestuur omdat het bestuur daardoor effectiever kan worden.

Stelling 2

Meer resultaat door meer mandaat....

Iemand uit Naarden geeft aan dat je “een vette ja” van je eigen gemeenteraad moet hebben voordat je tot resultaat kunt komen. Een raadslid van Weesp benadrukt dat er gezamenlijke kracht nodig is om opgewassen te zijn tegen het geweld van Amsterdam, Almere en Utrecht.

Een van de wethouders uit de Gemeente Huizen geeft aan dat er in de afgelopen drie jaren innovatieplannen voor de sectoren media, zorg en toerisme zijn gekomen. Er gebeurt dus het nodige, je moet niet te klein denken over wat het gewest al allemaal voor elkaar krijgt.

Een van de aanwezigen heeft een vraag over de riolering, dat zou je centraler moeten regelen. Als blijkt dat de betreffende persoon ook een andere pet (vertegenwoordiger van het waterschap) op heeft, leidt dit tot wat gelach bij een aantal andere aanwezigen.

De heer Schoenmaker geeft aan dat hij het prettig vindt als er dit soort concrete onderwerpen genoemd worden.

Een vertegenwoordiger van Hilversum wil voorkomen dat er een gigantisch groot log gewest komt: “niet verder gaan dan uitvoering”, zo roept hij. De heer Posthumus vraagt zich af wat hij bedoelt met dat logge gewest. Dat brengt, zo geeft de dagvoorzitter vervolgens aan, ons bij de derde stelling van vanmiddag.

De heer Boekhoff aan het woord.

Stelling 3

Hoe kleiner het bestuur hoe groter het rendement, maar ook hoe groter de afstand tot de Raad....

De heer Zijlstra constateert dan wat mensen uit grotere gemeenten kritisch reageren op de taken die het gewest uitvoert. Hij vraagt aan de vertegenwoordigers van de gemeente Hilversum of ze eigenlijk überhaupt wel geloof hebben in een gewest. De heer Haselager zegt dat zaken als samen het vuil ophalen belangrijk zijn, maar dat hij heel kritisch is over bijvoorbeeld het WMO. “Het kan niet zo zijn dat je in een overleg te horen krijgt dat bijvoorbeeld de Wethouder in Weesp het niet wil”.

De heer Hylkema van de denktank geeft aan dat de bestuurscyclus zo in elkaar zit dat je nauwelijks terugkoppeling kunt geven aan de gemeenteraad, de plannings van vergaderingen sluiten niet goed op elkaar aan. De grootte van een bestuur speelt hierbij helemaal geen rol.

De wethouder van Huizen die over WMO gaat, vindt dat dit typisch een onderwerp is wat je voor een deel ook lokaal kunt organiseren. Iemand anders bepleit dat als je met meer mandaat in een overleg met bijvoorbeeld Amsterdam en Almere zit, je ook meer invloed hebt.

Vervolgens wordt aan de heer Jacobs, een van de sprekers, de vraag gesteld wat het verschil is tussen bijvoorbeeld het clubje in Utrecht en het clubje in dit gewest. Er is volgens Jacobs niet zo'n groot verschil. Stappen zetten is wat er moet gebeuren. Je moet niet teveel ego's hebben, maar misschien heb je er wel één nodig die gaat zeggen, "Kom op, we gaan het doen".

Er wordt volop gebruik gemaakt van de gelegenheid om vragen te stellen.

Voskuil vraagt zich af of als er een superwethouder namens het gewest komt, het democratisch gehalte nog wel gewaarborgd is. Misschien moet je er dan maar één Gooise stad van maken. Een andere deelnemer zegt dat het gewest geen gezicht heeft, "Kijk naar het waterschap, daar heb je dat wel, dat is Jo Smeets".

De heer Roest geeft aan dat alle terreinen waar er een collectief belang is ook gezamenlijk georganiseerd moeten worden. Dat kan eventueel met een externe voorzitter die boegbeeld kan zijn.

Iemand anders geeft aan, eveneens reagerend op de stelling, dat een grote afstand tot de raad niet nodig is omdat er tegenwoordig zoveel andere communicatiemogelijkheden via internet zijn. Iemand anders roept dat je bijvoorbeeld meer via e-mail zou kunnen doen dan dat er nu gebeurt.

Iemand anders draagt aan dat de besluitvorming van onderaf opgebouwd moet worden, dus eerst een discussie in de raad en daarna pas een besluit in het gewest. Niet een voorstel van het gewest waarop de gemeenteraad dan ja of nee moet zeggen.

Jacobs haalt het voorbeeld aan dat de K5 gemeenten in de Heerhugowaard waar de burgemeesters een tijd lang bij elkaar kwamen met de gezamenlijke opdracht: ‘samenwerken’. “Ego’s inzetten om de samenwerking in gang te zetten”. Op de vraag van Annette van Trigt of hij het gevoel heeft dat hier vanmiddag wel een wil is, geeft Jacobs aan dat hij daar af en toe zijn twijfels over heeft.

Hylkema benadrukt dat de discussie niet gaat over het functioneren van de drie grote uitvoerende organisaties in het gewest, maar over een heel klein stukje van het gewest en over de vraag of dat stukje uitgebreid moet worden.

De heer L. Hylkema, lid van de denktank.

Stelling 4

Schaalvergroting met Flevoland....

“Nooit” roept iemand meteen als reactie op deze stelling en hij heeft daarmee de lachers op zijn hand. Een van de andere aanwezigen reageert met te zeggen dat een keuze om samen te gaan met Flevoland gevaarlijk is omdat er geen gezamenlijke belangen zijn, het risico van overvleugeling ligt op de loer. Iemand anders denkt dat zo’n schaalvergroting tot nog meer afstand tot de burger zou leiden.

De conclusie is: we hebben het al moeilijk genoeg zo, dus niet nog groter, zo besluit Annette van Trigt het interactieve gedeelte van het programma.

Presentatie over samenwerking door dhr. P. Winsemius

Aansluitend op het grote debat geeft dhr. Prof. dr. P. Winsemius een presentatie over samenwerking in het algemeen, over de processen en over de ups en downs.

Hij haakt aan bij de discussie over het al dan niet samengaan met Flevoland en haalt aan dat hij destijds tijdens zijn ministerschap voorstander was van een uitbreiding van de provincie Utrecht met Flevoland en Gooi en Vechtstreek. Dat is, zo weten we nu allemaal, heel anders afgelopen.

Hij begint zijn (eigenlijke) presentatie met de opmerking dat bij hetgeen hij voorafgaand aan zijn presentatie hoorde het woord 'burger' niet is gevallen. We vergeten zo gemakkelijk dat het daar het uiteindelijk toch om gaat. Bij samenwerking is het belangrijk dat er richting en vertrouwen is. Zonder vertrouwen geen samenhang, maar zonder richting ook geen samenhang. Je hebt de richting en het vertrouwen nodig, eenheid. Bestuurders moeten een vonk overbrengen, wat is het extra, het goede doel waarom je die samenwerking moet willen.

De heer P. Winsemius hield een presentatie over samenwerking.

Een grote valkuil bij samenwerking is dat mensen beginnen over efficiency. “Zo iemand moet je meteen buiten de poort zetten”. Als je niet tenminste 10% van de kosten af kunt halen, moet je nooit aan een fusie beginnen, want die 10% ben je meteen al kwijt aan alle verwarring die er bij zo'n veranderproces ontstaat. Het moet gaan om positieve energie bij fusies.

Als je gaat samenwerken, dan moet je altijd vanuit de klant (bedrijven) of de burger (overheid) werken. Je moet een richting uitzetten, zoals eerder gezegd, en bouwen aan het vertrouwen van die burger. Je hebt 15% van de burgers nodig die gaan zeggen, daar zit wat in, daar wil ik wel aan mee doen. Met zo'n percentage is er voldoende draagvlak.

Dat klinkt eenvoudig, maar waarom lukt dat zo weinig? Dat heeft volgens Winsemius te maken met ‘schurende logica’. Je praat een soort geheimtaal met elkaar, je kent het van elkaar maar thuis denken ze: “Waar heeft hij het over?” Elke groep mensen die lang met elkaar omgaat, ontwikkelt een bepaald soort logica, hoe je elkaar begroet, hoe je met elkaar omgaat etc. De bestuurlijke logica van grote groepen bestuurders is, zo stelt Winsemius, steeds verder af komen te staan van de burger.

Winsemius schrijft aan een boek “Waarom goede mensen domme dingen doen” (zo luidt de werktitel) en vertelt daar over. Hij haalt het voorbeeld van een voorstandsbuurt aan (de tegenhanger van de achterstandsbuurt), als hier echt wat aan de hand is dan weten de bewoners de bestuurders direct te vinden. Een andere statement is dat bestuurders de maat van een buurt soms verkeerd inschatten: “de buurt is iets wat je met een rollator kunt bereiken”.

Vervolgens komt er een hele verzameling van voorbeelden van zulke ‘schurende logica’s’ voorbij. Wat leren we daarvan als het gaat om de Gooi en Vechtstreek? Je probeert mensen positief betrokken te krijgen. In het Gooi zitten veel mensen die graag mee willen doen, inclusief groepen jongeren die te betrekken en activeren zijn.

Als je de burger wilt betrekken, dan moet je een paar dingen niet doen. Je moet nooit een kerntaak proberen te schrappen. Je moet ook uitkijken dat je de burger niet altijd gelijk geeft, een burgerinitiatief is niet altijd leidend.

Een uitdaging wordt het om specifieke groepen mensen te betrekken, heb je als bestuurder wel de relevante groepen op je netvlies, zo vraagt hij zich hardop af. Het gaat erom dat je de burger gaat betrekken en zo goed mogelijk gaat bedienen.

De zaal vol met bestuurders en andere deelnemers aan de startconferentie over het gewest.

De gemeentelijke taken die essentieel zijn, vanuit de optiek van de burger, zijn volgens Winsemius, zaken als huisvuil, crisisbestrijding, wegenonderhoud, gezondheidszorg, jeugdzorg, bedrijventerreinen, woningbouw etc. In feite ook allemaal regionale taken, maar dat willen we als bestuurders niet altijd. Bestuurders durven dat niet altijd op die manier op te pakken.

De moraal: denk vanuit de burger, de frontlijn, hoe kan ik die het beste bedienen, hoe kan ik het beste op die behoefte en die kwaliteit inspelen. Maar vergeet niet om het vertrouwen te winnen, zo besluit Winsemius zijn vurige betoog.

Uitreiking prijs voor samenwerker(s) van het jaar 2009

De middag wordt afgesloten met de uitreiking van de prijs voor de samenwerker(s) van het jaar 2009. Het is het tweede jaar dat de prijs wordt uitgereikt. Janny Bakker, wethouder in Huizen en dagelijks bestuurslid van het gewest, mag de prijs uitreiken. De genomineerden van dit jaar zijn:

Inkoopsamenwerking iSGV: een belangrijke functie die laat zien hoe je op regionaal niveau goed kunt samenwerken.

- Gooi en Eemlander –Eembode: titels die een stimulans hebben gegeven aan de nieuwsvoorziening in de regio.
- Stichting Huis van de kunsten: een organisatie voor professionals in de kunstsector.
- Gert-Jan Vreeke en Herman Schoon (Centra Jeugd en Gezin): beiden zijn erg actief geweest op het vlak van deze regionale centra voor jeugd en gezin.
- Patriek Kerkhoff, bestuurlijk trekker van de twee projecten Oversteek naar Zorg en Innovatieplatform Zorg.
- Groene Hart Kloppend hart: de heer Kooijman is vertegenwoordiger van dit duurzaam initiatief dat consumenten probeert te motiveren op een andere manier met de omgeving bezig te zijn.
- Speel o theek de Steeg in Hilversum: in feite een verzameling van diverse samenwerkingsprojecten waarbij vele partijen betrokken zijn.
- Mieke Bos, aanjager en gezicht van het Dementieprogramma in de Gooi en Vechtstreek.

Een van de genomineerden krijgt een beeldje als aandenken overhandigd.

Elke genomineerde ontvangt van mevrouw Bakker een klein beeldje als aandenken.

Het is vervolgens Mieke Bos van het Dementieprogramma in de Gooi en Vechtstreek die wordt uitgeroepen tot winnaar van de prijs voor samenwerker(s) 2009. Ze is voorzitter van de Alzheimer stichting in de Gooi en Vechtstreek en heeft in die rol vele initiatieven genomen. Daarbij heeft ze voortdurend gezocht naar samenwerking met vele partijen, waaronder de verschillende gemeentes. Ze heeft het onderwerp dementie op deze manier hoog op de agenda gekregen en dat doet ze allemaal in haar vrije tijd, ze besteedt er meer dan 20 uur per week aan.

Mieke Bos is helemaal verrast door haar uitverkiezing, “Ik heb geen speech voorbereid!” Ze vertelt in een reactie onder meer over haar initiatief om meerdere Alzheimer cafés in de regio te starten.

De prijsuitreiking, met van links naar rechts dagvoorzitter Annette van Trigt, juryvoorzitter Janny Bakker en winnaar Mieke Bos.

Na afloop van de prijsuitreiking wordt er volop gebruik gemaakt van de gelegenheid om onder het genot van een hapje en een drankje nog een keer met elkaar op de bijeenkomst terug te kijken en met elkaar te netwerken. Het algemene gevoel is dat het een erg zinvolle middag is geweest, maar tegelijk ook dat er nog veel werk te verzetten is.

De foto's van de bijeenkomst zijn op internet te bekijken:
<http://picasaweb.google.nl/gewgooienvechtstreek/Gooienvechtstreek#>